

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Філологічні зошити. Літературознавство:

ЗБІРНИК СТУДЕНТСЬКИХ
НАУКОВИХ СТАТЕЙ

ВИПУСК III

Рівне – 2015

ББК 83
Ф 54
УДК 82

Філологічні зошити. Літературознавство: зб. студ. наук. ст. Вип. III / ред. кол. Б. М. Кир'янчук [та ін.]. – Рівне : РДГУ, 2015. – 115 с.

У збірнику вміщені студентські наукові розвідки, результати бакалаврських та магістерських досліджень з актуальних проблем українського літературознавства, теорії літератури, компаративістики та методики викладання української літератури. Матеріали збірника можуть бути використані науковцями, студентами, вчителями-словесниками.

Рекомендовано до друку рішенням кафедри української літератури
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 2 від 3 березня 2015 р.)

Рецензент:

КРИЛОВЕЦЬ А.О., кандидат філологічних наук, доцент (Національний університет «Острозька академія»).

Редакційна колегія:

ЗАХАРЧУК І.В., доктор філологічних наук, доцент;

БЕСТЮК І.А., кандидат філологічних наук, доцент;

КИР'ЯНЧУК Б.М., кандидат філологічних наук, доцент (головний редактор);

КИРИЛЬЧУК О.М., кандидат філологічних наук, доцент;

КРУПКА М.А., кандидат філологічних наук, доцент;

ТХОРУК Р.Л., кандидат філологічних наук, доцент.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2015

ЗМІСТ

БЛИЗНЮК ЛЮДМИЛА

Міфологічний символізм числа в літературі
високого модернізму 1920-1930-х років..... 7

БРИЧКА КАТЕРИНА

Питання екзистенції людини в епоху війни (за творами
І. Багряного «Людина біжить над прірвою», «Огненне коло»)..... 13

ГІЛЬ ЛЮДМИЛА

Демонологічно-містичний аспект української химерної прози
(на матеріалі роману-балади Валерія Шевчука «Дім на горі»)..... 18

ГЛУЩУК АНДРІЙ

Художньо-стильові пошуки Богдана-Ігоря Антонича
у збірці «Привітання життя»..... 23

ДИМАН ЮЛІЯ

Експліцитна та імпліцитна версії міжтекстової взаємодії
(Микола Хвильовий та Михайло Коцюбинський)..... 29

КРАСНОЛЮБА КАТЕРИНА

Проекції «нової жінки» у повісті Ольги Кобилянської «Нюба»..... 34

ЛЯСКОВЕЦЬ ЮЛІЯ

«Місто» В. Підмогильного та «Степовий вовк» Г. Гессе:
українсько-німецькі текстові паралелі 1927 року 38

МИКИТЮК НАТАЛІЯ

Митець і влада (за романом-хронікою «Хрещатий яр» Докії Гуменної).. 42

ПАРФЕНІЮК ІРИНА

Жанрові особливості роману Людмили Коваленко «2245»..... 49

ПАХНЮК КАТЕРИНА

Повість «Предание о Гаркуше» як просвітительський проект
у творчій спадщині Григорія Квітки-Основ'яненка..... 53

ПОСЛАВСЬКА ІНЕСА

Дискурс божевілля в романі «Перехресні стежки» Івана Франка..... 59

ПРОЦИШИНА ЛІЛІЯ

Творчість Валер'яна Поліщука в контексті естетичних самоокреслень
української літератури 20-х років ХХ століття 65

РЯБУШИЦЬ НАТАЛІЯ	
Готичний роман Миколи Гоголя: жанрові модифікації.....	72
САЙКО ОЛЕНА	
Життєві стратегії протидії терору у романі Івана Багряного «Тигролови».....	76
САХНЕВИЧ ТЕТЯНА	
Між любов'ю та смертю: дилема героїв повісті Ольги Кобилянської «Земля»	81
СКОРОХОД (КУТІНОВА) МАРІЯ	
Іван Гонта як літературний персонаж Антона Нивинського.....	87
СОЗОНІК МАРІЯ	
Культурологічний матеріал у позакласному вивченні роману Юрія Косача «День гніву».....	93
ФЕДОРИШИНА ЛІЛІЯ	
Лірика Ліни Костенко і Белли Ахмадуліної (порівняльно-типологічний аналіз).....	98
ЧУБИК ВІТА	
Концепція жіночих персонажів у романі Володимира Лиса «Соло для Соломії».....	103
ШЕВЧУК ВІКТОРІЯ	
Міф про Ніобу в модерній та постмодерній версіях (повість «Ніоба» (1905) Ольги Кобилянської та роман «Діти Ніоби» (1996) Софії Майданської).....	107
ЯРОШ ТЕТЯНА	
Синтез мистецтв у творчості Михайла Коцюбинського (на основі етюдів «Цвіт яблуні»).....	112

CONTENTS

BLYZNIUK LIUDMYLA Mythopoetical Symbols Of Numbers In Literature Of High Modernism 1920-1930-th	7
BRYCHKA KATHERINE Problem with Existence of Man in War (on materials of novels <i>Lyudyna Bizhyt nad Prirvoyu (Man is Running along Abyss)</i> and <i>Ohnenne Kolo (Fire Ring)</i> by Ivan Bahrianyi).....	13
HYLL LIUDMYLA Mystical and Demonical aspect in the Ukrainian Magic Prose (on materials of novel <i>Dim na Hori (House on the Hill)</i> by Valeryi Schevchuk)...	18
HLUSCHUK ANDREW Art-style progressing in the Book <i>Pryvitannya Zhyttya</i> (<i>Welcome to Life</i>) by Bohdan Ihor Antonych.....	23
DYMAN YULIA Explicit and Implicit Version of Intertextual Relations (Myhajlo Kotcubinskiy and Mykola Khvyloviy).....	29
KRASNOLIUBA KATHERINE Projections of New Female Figure in Long Story <i>Niobe</i> by Olga Kobylanska.....	34
LYASKOVETS YULIA <i>Misro (City)</i> V.Pidmohylnoho and <i>Stepovyj Vovk (Steppenwolf)</i> H.Hesse: Ukrainian-German Text Parallels of 1927 Year.....	38
MYKHITYYUK NATALIA Artist and Power (on the Text of Novel-chronicle <i>Khreshchatyi Yar (Groyn Ravine)</i> by Dokija Humenna).....	42
PARFENIUK IRYNA Genre Features of Utopia 2245 by Lyudmila Kovalenko.....	49
PAKHNIUK KATHERINE Story <i>A Legend about Harkhusa</i> as Project of Enlighten Period in Creative Heritage of Hryhorii Kvitka-Osnovyanenko.....	53
POSLAVSKA INESA The Discourse of Madness in the Novel <i>Perekhresni Stezky (The Cross Paths)</i> by Ivan Franko.....	59

PROTSYSHYNA LILIJA Creative Works by Valerian Polischuk in Context of Aesthetic Identifications in the Ukrainian Literature in 20-th Years of XX Century.....	65
RYABUSCHYTS NATALIJA Gothic Novel by Nikolai Gogol: genre modifications.....	72
SAIKO OLENA Life Strategies in Counteract to Terror in the Novel <i>Tyholowy (Tiger Trappers)</i> by I. Bahrianyi.....	76
SAHNEVYCH TATIANA To Choose Love or Death: Dilemma to Heroes in the Novel <i>Zemlya (Land)</i> by Olga Kobylanska.....	81
SKOROHOD (KUTINOWA) MARIYA Ivan Gonta as a Literary Character by Antyn Nyvynskyi.....	87
SOZONIK MARIA Culturological Materials in Extra-curricular Study of the Novel <i>Den Hniwu (Dies Irae)</i> by Yuriy Khosach.....	93
FEDORYSHYNA LILIJA Lina Kostenko's and Bella Akhmadulina's Lyrics (Comparative-Typological Comparison).....	98
CHUBYK VITA The Concept of Female Characters in the Novel of <i>Solo dlja Solomiji (Solo for Solomia)</i> by Volodymyr Lys.....	103
SHEVCHUK VICTORIA The Myth of Niobe in MODern and Postmodern Versions (Olha Kobylanska's Novel <i>Nioba (Niobe)</i> (1905) and Sofiia Maidanska's novel <i>Dity Nioby (Niobe's children)</i> (1996)).....	107
YAROSH TATIANA Synthesis of Arts in Writing of Mykhailo Kotsyubynskyi (based on etude <i>Tsvit yabluni (Apple Blossom)</i>).....	112

Катерина Бричка

Науковий керівник – канд. філол. наук Кур'ячук Б. М.

ПИТАННЯ ЕКЗИСТЕНЦІЇ ЛЮДИНИ В ЕПОХУ ВІЙНИ (ЗА ТВОРАМИ ІВАНА БАГРЯНОГО «ЛЮДИНА БІЖИТЬ НАД ПРІРВОЮ», «ОГНЕННЕ КОЛО»)

У статті розглянуто філософські ідеї в повоєнній прозі І. Багряного; виділено провідні екзистенційні мотиви, що визначають художньо-філософську основу творів письменника.

Ключові слова: екзистенційні мотиви, закинутість, межові ситуації, воєнна проза, свобода вибору, трагічний оптимізм.

The author interprets philosophical ideas of prose by Ivan Bahrianyi in post-war period and determines main existentialistic themes have cleared contains of his creative works.

Key words: ideas of existentialism in literature, to be thrown-into-the-world, boundary situation, military discourse, free will, tragic optimism.

Романістика І. Багряного є значним здобутком літературного процесу ХХ століття. Вона являє собою далекосяжний матеріал для літературознавчих розвідок з огляду на її місце серед інших феноменів українського письменства означеного періоду.

Українська література 20-х рр. ХХ століття засвідчила певні ідейно-художні перегуки з європейською культурною парадигмою, в якій у цей час з'являється кардинально новий погляд на людину та її місце у світі. І.Багрянний, дебютувавши в українській літературі як поет наприкінці 20-х рр. ХХ століття, виявив більшу художню майстерність у романістиці. Характерно, що вже в перших творах, значною мірою перебуваючи під впливом неоромантичних та експресіоністичних тенденцій цього періоду, письменник зробив крок до засвоєння екзистенціалістської проблематики.

Доцільність та актуальність створення комплексного дослідження, спрямованого на вивчення романістики І. Багряного, пояснюється тим, що на сьогодні вона не так багато студіювалася з погляду встановлення в ній екзистенціалістських поглядів.

Думка про наявність у творчості І. Багряного екзистенціальних мотивів висловлена відомим філософом М. Шлемкевичем, який зазначив, що метою духовних пошуків митця є «/.../ зберегти близину до людини, що її відновив екзистенціалізм, але знайти дорогу до життя. Вийти з темряви безнадійності й розпуки» [16, 43]. Т. Марцинюк, аналізуючи «Тигроловів» та згадавши про роман «Людина біжить над прірвою», побіжно зазначила, що проза І. Багряного суголосна з поглядами французьких філософів-екзистенціалістів (Сартр, Камю та ін.), «/.../ для яких основою є суверенність свідомості, безумовна свобода і відповідальність людини» [10, 120]. На це під час аналізу роману «Людина біжить над прірвою» вказував Ю. Мартиненко [9,

10]. М. Балаклицький у дисертаційній роботі, присвяченій аналізу творчості письменника як виразника ідей «нової релігійності», констатує, що в романі «Людина біжить над прірвою» «Багряний розгортає типові для філософії екзистенціалізму ідеї» [4, 12]. Питанням реалізації в українській літературі елементів філософії екзистенціалізму, зокрема в творчості письменників періоду МУРу (одним із засновників і активних учасників якого був, як відомо, І. Багряний), присвячені дослідження С. Павличко [11], І. Василюшина [6] та Ю. Бондаренка [5]. Але, на жаль, ім'я І. Багряного не згадується названими науковцями в означеному контексті.

Метою роботи є аналіз своєрідності екзистенціальних мотивів у творчості І. Багряного на матеріалі його роману «Людина біжить над прірвою» та повісті «Огненне коло». Вивчення співвідношення багрянівських творів з основними категоріями та мотивами екзистенціалізму сприятиме формуванню цілісного уявлення про місце письменника в українському літературному процесі ХХ століття.

Загальновідомим фактом є те, що екзистенціалізм – не філософське вчення про буття, а філософські міркування про існування людини в реальному світі людей. Про екзистенціалізм можна говорити як про філософію особистого існування, тобто як про філософію існування людської особистості.

Екзистенціалізм у літературі – це одна із течій модернізму, де джерелом художнього твору є сам митець, який висловлює життя особистості, відтворюючи художню дійсність, яка розкриває сенс життя взагалі. В основі екзистенціалізму лежить твердження про абсурдність буття. Абсурд – це розлад. Людина бачить у навколишньому світі лише те, що вона хоче бачити, тим самим проектує свої дії і суб'єктивні погляди.

Роман «Людина біжить над прірвою» побудований на екзистенціальній філософській основі. Герої розуміють моторошний факт «*закиненості*» людини в сучасному їм дегуманізованому світі, але реагують на це по-різному. За філософією професора діалектичного матеріалізму Соломона маємо такий феномен: «...в макрокосмі ми є абсолютний мікроскопічний нуль... Ми не можемо протистояти знищенню й обертанню всього в пил. І ми обертаємося в пил... Але пощо обертатися в пил з муками, коли можна без?» [2, 36]. Ці думки Соломона суголосні з поглядами екзистенціалістів, котрі підкреслювали зростаючий процес знелюднення людини.

У відповідь на ці твердження професора Максим запитує: «А що, як піщинка не хоче бути в самумі, га? Якщо вона має свою душу, Соломоне?!» [2, 223]. Цим питанням головний герой торкається понять безособової влади «іншого» над кожним, протистояння маси, натовпу й індивідуальності, що активно розроблялися в екзистенціальному вченні.

І. Багряний накреслює два можливі шляхи в житті людини. З цього моменту паралель «Соломон – Максим Колот» є центральною в романі. Отже, основною постає й дилема: скоритися чи протистояти? Головний герой, опинившись серед виру війни зі статусом в'язня, все ж обирає друге, хоча й усвідомлює всю вагу свого вибору.

Тема «межової ситуації» є наскрізною для цього роману. Випробування, що їх проходить головний герой, можна розглядати як свідомий протест проти законів світобудови. Тривога, самотність, відчай, страждання, страх, безнадія – герой І. Багряного переживає всю гаму екзистенційних станів, потрапляючи, здавалося б, у безвихідні ситуації. Ці теми є провідними в філософії екзистенціалізму, яка розглядає поняття «бунту» і «межової ситуації» як шлях до самоаналізу, самозаглиблення людини.

Під час перебування у подібній «межовій ситуації» герої задавалися риторичним питанням: «Чи варто жити?.. От питання... – Дійсно, - посміхнувся Максим. – Бути чи не бути?!» [2, 295]. Герої роману обирають різні виходи з «межової ситуації»: Соломон добровільно пішов із життя, а Максим залишився жити.

Простежуючи в романі модель екзистенціальної «межової ситуації», ми бачимо, як людина робить через «переживання» і подолання «страху смерті», самоаналіз свідомий вибір власних життєвих цінностей і готова до боротьби за їхнє втілення у житті, або ж відмовляється від цього вибору, що призводить до деградації й руйнування особистості.

І. Багряний розкриває внутрішньо-психологічний стан людини серед Апокаліпсису в екзистенційній ситуації смерті: «Вони співали над чорним хаосом, над проваллям жаху, здичавіння, жорстокости й смерти, щоб не вибухнути раптом пекучими слізьми безнадії, тягучим криком загубленого, руїнами заваленого, безпритульного, до краю осамітненого людського серця» [2, 6]. Перебуваючи постійно на грані «життя або смерті», людина нервово виснажується і перетворюється на потвору. Серед цього жахливого хаосу людина виглядала мізерно, але поки вона мала віру і бажання жити, смерть стояла поруч. Максим, дивлячись довкола, приходив до висновку: «Ні, в самій смерті героїзму нема так само, як нема його й у здачі без бою!» [2, 299]. Саме серед апокаліптичних руїн починається шлях між життям і смертю «героя нашого часу» Максима Колота.

Слід зазначити, що на романтичний склад натури митця виправдано звернув увагу М. Жулинський: «Іван Багряний усе життя біг над прірвою з вірою в людину, прагнув запалити в ній негасиму іскру, яка б висвітила шлях із чорної прірви зневіри, приниження і знеособлення в безсмертя. Він поспішав, боровся відчайдушно, знесилювався – і знову духовно окрилювався, запалювався гнівом – і страждав, охоплений співчуттям до людини, спрагою милосердя і невимовним болем серця, піднімав її до висот божественного творіння, бо вірив у тріумф людської гідності на пограниччі боротьби і страждань» [7, 39].

Головне кредо героїв автора – «...не дати скинути себе у прірву». Ці герої – люди мужні, людяні, стійкі і непереможні. Непереможні саме тому, що «/.../ хто не здався, той не переможений» [2, 375].

Повість «Огненне коло» є своєрідною стереокартиною, де є лише досить поверхове зображення, зате в глибині картини знаходиться те, що значно важливіше від усього зовнішнього. Більше того, «Огненне коло» є

прикладом сумлінного відтворення картин війни як вселюдської катастрофи. Письменник занурився в описи боїв, психологічний стан вояків дивізії, настроїв окремих людей із тим, щоб якнайправдивіше передати трагізм подій, нищення української юні, перенісши це на полотно екзистенціалізму.

Перемога людського в людині – ось що головне для письменника. А перемагає людина тому, що не озвіріла, не перейнялась озлобленням і ненавистю до інших, що зберегла у собі людяність, доброту, здатність співчувати і співпереживати і вірити, що людина може й повинна кинути виклик цілій системі – і вистояти. Так у творі «Людина біжить над прірвою» митець пише: «Та головне – які б не страшні були сили зла, сили нелюдського серед людей, остаточно перемаже таки людина силою людською, силою добра, а не зла в ній» [2, 62].

Отже, ми дійшли висновку, що подолавши зовнішню і внутрішню «межові ситуації», Максим Колот усвідомлює свою повноцінність буття у світі, відстоює право людини на любов, свободу, право вибору. І. Багрянний висловлює цю ідею через цілу систему філософських афоризмів, що складають ідейно-філософський підсумок роману: «...все минає і все проходить, але продовжується життя, джерело якого любов», «...найчорніше зло не в силі подолати добро, що виходить з любови», «...невмирущим є все, що здібне любити», «...в любові тріюмфує над чорною тьмою світ». Має рацію М. Сподарець, коли зазначає: «В своєму романі «Людина біжить над прірвою» автор інтуїтивно окреслив основні поняття екзистенціального вчення, проте зі своєю «багряннівською» специфікою» [15, 225]. Аналіз засвідчує, що найголовнішою особливістю екзистенціального мислення І. Багряного, втіленого на художньо-поетичному рівні, є поняття «віри в людину», яке проходить через усі твори письменника.

Джерела:

1. Агеєва В. Поет після облоги / В. Агеєва // Art Line. – 1998. – № 2. – С. 60-61.
2. Багрянний І. Людина біжить над прірвою: роман / І. Багрянний. – К. : Укр. письменник, 1992. – 320 с.
3. Багрянний І. Огненне коло / І. Багрянний. – К. : Варта, 1992. – 124 с.
4. Балаклицький М. Іван Багрянний: «нова релігійність» як конструкт художньої творчості. Автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук / М. Балаклицький. – К., 2003. – 20 с.
5. Бондаренко Ю. Національна парадигма українського екзистенціалізму / Ю. Бондаренко // Слово і час. – 2003. – № 6. – С. 64-69.
6. Васишин І. Віртуальний світ українського екзистенціалізму (Ю. Косач і В. Домонтович) / І. Васишин // Слово і час. – 2003. – № 6. – С. 70-75.
7. Жулинський М. Іван Багрянний / М. Жулинський // Історія української літератури ХХ століття : У 2 кн. / за ред. В. Дончика. — К. : Либідь, 1998. — Кн. 2. — 1998. — С. 231—234.

8. Левчук Л. Етичне підґрунтя філософії екзистенціалізму / Л. Левчук // Левчук Л. Західноєвропейська естетика ХХ століття: навчальний посібник. – К.: Либідь, 1997. – С. 123-147.
9. Мариненко Ю. «Воєнна» проза І. Багряного («Людина біжить над прірвою», «Огненне коло») / Ю. Мариненко // Дивослово. – 2001. – № 12. – С. 9-12.
10. Марцинюк Т. Людина на трагічному іспиті історією (На матеріалі художньої прози І. Багряного) / Т. Марцинюк // Вітчизна. – 1996. – № 7-8. – С. 120-122.
11. Павличко С. Дискурс модернізму в українській літературі / С. Павличко. – К.: Либідь, 1997. – 360 с.
12. Романова І. Романістика І. Багряного в рецепції критиків і літературознавців (в аспекті художніх пошуків літературного екзистенціалізму) / І. Романова // Вісник ХНУ ім. В. Н. Каразіна. – № 765. – Серія Філологія. – Вип. 50. – Харків, 2007. – С. 163–167.
13. Романова І. Роман «Людина біжить над прірвою» та публіцистика І. Багряного 1940 – початку 1960-х років: ідейно-філософські кореляції / І. Романова // Вісник ХНУ ім. В. Н. Каразіна. – № 766. – Серія Філологія. – Вип. 51. – Харків, 2007. – С. 217–220.
14. Слоньовська О. Анатомія національної української ідеї в «Огненному колі» Івана Багряного: міфічний аспект внутрішнього і зовнішнього ворога нації / О. Слоньовська // Дивослово. – 2004. – № 1. – С. 5-13.
15. Сподарець М. Екзистенціальні пошуки української людини в романі І. Багряного «Людина біжить над прірвою» / М. Сподарець // Актуальні проблеми слов'янської філології: міжвуз. зб. наук. ст. / редкол. В. Соболев (відп. ред.) [та ін]. — К. — Ніжин: ТОВ «Видавництво «Аспект Поліграф», 2006. — Вип. XI. — 2006. — С. 250—256.
16. Шлемкевич М. Проводжаючи Івана Багряного / М. Шлемкевич // Сучасність. – 1976. – Ч. 1. – С. 38-43.

Людмила Гіль

Науковий керівник – канд. філол. наук Кирильчук О. М.

ДЕМОНОЛОГІЧНО-МІСТИЧНИЙ АСПЕКТ УКРАЇНСЬКОЇ ХИМЕРНОЇ ПРОЗИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ- БАЛАДИ ВАЛЕРІЯ ШЕВЧУКА «ДІМ НА ГОРІ»)

У статті авторка розглядає художню природу української «хімерної прози» 1960-80-х років. Зокрема, осмислюється містично-демонологічний аспект роману Валерія Шевчука «Дім на горі» як естетична варіація стильової домінанти «хімерного роману».

Ключові слова: хімерна проза, роман-балада, фольклор, демонологічні образи, містика.

In article the author examines an artistic nature of the Ukrainian «magic prose» of 1960-80's. In particular, mystical and demonical episodes in the novel «House on the Hill» by Valeryi Shevchuk are interpreted as a dominant of style and an aesthetic variant of magic prose.

Key-words: magic (chymernyi) prose, romance-and-ballad, folklore, demonical images, mystic.

Кінець 1950-х – початок 1960-х років позначений глобальним світоглядним переорієнтуванням, що провокувало появу нових літературних проєктів у рамках соцреалістичної традиції. Однак процес лібералізації було швидко згорнуто і в такій ситуації доводилося шукати лакуни для художньої творчості, позбавленої ідеологічного тиску. Хімерна проза постає саме таким варіантом, що дозволяє зануритися у простір національної традиції та уникнути політичної заангажованості.

Українська проза ХХ ст. продовжує плідну традицію літературного фольклорно-фантастичного оповідання, яка склалася у ХІХ столітті, передусім це наслідування Миколи Гоголя, Григорія Квітки-Основ'яненка, Пантелеймона Куліша та Олекси Стороженка, а також звернення до народних легенд, переказів, міфів, дум, пісень, з'являються нові жанри творів (роман-балада «Дім на горі» Валерія Шевчука). Появу хімерної прози пов'язують із появою роману Олександра Ільченка «Козацькому роду нема переводу, або ж Мамай і чужа молодиця» (1958). Така література перш за все була спрямована на те, щоб розважити читача, створити український світ екзотичним, фантастичним, але таким, який не вартий серйозної розмови. Український простір поставав як глибоко провінційний, основні місця дії в творах були переважно невеличкими містечками, околицями міст чи селами. У хімерних романах часто зустрічається використання елементів українського фольклору та гумору.

Сучасна дослідниця О. Федотенко наголошує на таких знакових стильових рисах хімерної прози 1960-80-х років: «1) синтез реального і умовно-фантастичного, що виростає з глибин народної творчості і зумовлює умовність ситуацій, образів, характерів; 2) стилістична поліфонія,